

**SMJERNICA 2007/45 EUROPSKOGA PARLAMENTA I VIJEĆA
od 5. rujna 2007. godine
kojom se utvrđuju pravila o nazivnoj vrijednosti pretpakiranih proizvoda i kojom
se ukidaju Smjernice Vijeća 75/106/EEC i 80/232/EEC te mijenja i dopunjuje
Smjernica Vijeća 76/211/EEC**

Preveo: Mirko Vuković
Lektorirao: Luka Vukojević

SMJERNICA 2007/45 EUROPSKOGA PARLAMENTA I VIJEĆA
od 5. rujna 2007. godine
kojom se utvrđuju pravila o nazivnoj vrijednosti pretpakiranih proizvoda i kojom
se ukidaju Smjernice Vijeća 75/106/EEC i 80/232/EEC te mijenja i dopunjuje
Smjernica Vijeća 76/211/EEC

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆA EUROPSKIH ZAJEDNICA

na temelju ugovora kojim je uspostavljena Europska gospodarska zajednica, a posebno njegova članka 95;

na temelju prijedloga Povjerenstva;

uzevši u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾;

djelujući u skladu s postupkom utvrđenim u članku 251 Ugovora ⁽²⁾;

uzimajući u obzir sljedeće:

(1) Smjernica Vijeća 75/106/EEC od 19. prosinca 1974. godine o usklađivanju zakona država članica koji se odnose na punjenje prema obujmu određenih pretpakiranih kapljevina ⁽³⁾ i Smjernica Vijeća 80/232/EEC od 15. siječnja 1980. godine o usklađivanju zakona država članica koji se odnose na područja nazivnih količina i nazivnih primljivosti dopuštenih za određene pretpakirane proizvode ⁽⁴⁾, utvrđuju nazivne količine za veći broj kapljevina i nekapljevinskih pretpakiranih proizvoda, a svrha im je osiguranje slobode kretanja proizvoda koji zadovoljavaju zahtjeve tih smjernica. Za većinu proizvoda ostale su dopuštene nacionalne nazivne količine usporedno s nazivnim količinama Zajednice. Međutim za neke proizvode nazivne količine Zajednice određene su kako bi se isključile sve nacionalne nazivne količine.

(2) Promjene u sklonostima potrošača i novine u pretpakiranju i prodaji na malo u Zajednici i na nacionalnoj razini dovele su do potrebe da se ocijeni je li postojeće zakonodavstvo još uvijek prikladno.

(3) Sud pravde u svojoj presudi od 12. listopada 2000. godine u parnici C-3/99 Cidrerie Ruwet ⁽⁵⁾ odlučio je da države članice ne smiju sprečavati stavljanje na tržište pretpakovina koje imaju nazivni obujam koji nije uključen u raspon obujma Zajednice, koji je zakonito proizveden i stavljen na tržište u drugoj državi članici, osim ako takva zabrana nije planirana kako bi se njome zadovoljio opravdani zahtjev koji se odnosi na zaštitu potrošača, koji se bez razlike primjenjuje i na nacionalne i na uvozne proizvode, a zabrana je potrebna kako bi se zadovoljio dotični zahtjev i razmjerna je cilju kojem se teži te da se taj cilj ne može postići mjerama koje manje ograničuju trgovinu unutar Zajednice.

⁽¹⁾ OJ L 255, 14.10.2005., str. 36

⁽²⁾ Mišljenje Europskoga parlamenta od 2. veljače 2006. godine (OJ C 288 E, 25.11.2006., str. 52), Zajedničko stajalište Vijeća od 4. prosinca 2006. godine (OJ C 311 E, 19.12.2006., str. 21), stajalište Europskoga parlamenta od 10. svibnja 2007. godine (nije još objavljeno u Službenom listu Zajednice) i odluka Vijeća od 16. srpnja 2007. godine

⁽³⁾ OJ L 42, 15.2.1975., str. 1 Smjernica kako je posljednji put izmijenjena i dopunjena 2003. godine Zakonom o pristupanju

⁽⁴⁾ OJ L 51, 25.2.1980., str. 1 Smjernica kako je posljednji put izmijenjena i dopunjena Smjernicom 87/356/EEC (OJ L 192, 11.7.1987., str. 48).

⁽⁵⁾ [2000] ECR I-8749

(4) Zakonodavstvo koje je prihvaćeno nakon smjernice 75/106/EEC i 80/232/EEC, posebno Smjernica 98/6/EC Europskoga parlamenta i Vijeća od 16. veljače 1998. godine o zaštiti potrošača pri označivanju cijena proizvoda koji se nude potrošačima ⁽⁶⁾ olakšava zaštitu potrošača. Države članice koje još nisu to provele trebaju razmotriti hoće li provoditi Smjernicu 98/6/EC u odnosu na maloprodaju.

(5) Ocjena utjecaja uključujući šira savjetovanja sa svim zainteresiranim stranama pokazala je da u mnogim sektorima slobodne nazivne količine povećavaju slobodu proizvođača da daju robe u skladu s ukusima potrošača i poboljšavaju konkurentnost s obzirom na kakvoću i cijenu na unutrašnjemu tržištu. U mnogim je međutim sektorima prikladnije u interesu potrošača i privrede zadržati zasad obvezatne količine.

(6) Provedba smjernice treba biti praćena s više podataka za potrošače i industriju kako bi se povećalo razumijevanje određivanja jediničnih cijena.

(7) U skladu s time, nazivne količine općenito ne bi trebale biti predmet uređivanja u Zajednici ili na nacionalnoj razini te bi trebalo biti moguće pretpakirane robe stavljati na tržište u bilo kojoj nazivnoj količini.

(8) Međutim, takva bi deregulacija u određenim sektorima mogla izazvati nerazmjerno visoke dodatne troškove posebno za mala i srednja poduzeća. Za te bi sektore na temelju stečenog iskustva, prema tomu, trebalo prilagoditi postojeće zakonodavstvo Zajednice posebno kako bi se osiguralo da nazivne količine u Zajednici budu utvrđene barem za one proizvode koji se najčešće prodaju potrošačima.

(9) Budući da bi za zadržavanje obvezatnih nazivnih količina trebalo smatrati odstupanjem, osim u sektoru vina i alkoholnih pića koji ima posebna svojstva, potrebno ga je na temelju stečenog iskustva periodično ponovno ocjenjivati kako bi se zadovoljile potrebe potrošača i proizvođača. Za sektore u kojima se obvezatne nazivne količine mogu zadržati Povjerenstvo kad utvrdi narušavanje tržišnih uvjeta ili destabilizaciju ponašanja potrošača, posebno onih najranjivijih, treba razmotriti trebaju li države članice biti ovlaštene za održavanje najprodavanijih obvezatnih veličina.

(10) U državama članicama gdje pretpakirani kruh čini visok udio redovite potrošnje, postoji jaka korelacija između veličina pakiranja i mase kruha. Kao i za druge pretpakirane proizvode ova smjernica neće utjecati na postojeće veličine pakiranja za pretpakirani kruh koji je tradicionalno u uporabi, te se one i nadalje mogu upotrebljavati.

(11) Za promicanje jasnoće sve se nazivne količine za pretpakirane proizvode trebaju utvrditi u jednom zakonskom aktu te prema tomu treba povući smjernice 75/106/EEC i 80/232/EEC.

(12) Kako bi se povećala zaštita potrošača, posebno ranjivih potrošača kao što su osobe s posebnim potrebama i starije osobe, posebno treba obratiti pozornost na osiguranje da oznake mase i obujma na naljepnici proizvoda na pretpakovini budu lako čitljive i vidljive potrošačima pod normalnim uvjetima prikazivanja.

(13) Za određene kapljevinske proizvode Smjernica 75/106/EEC utvrđuje mjeriteljske zahtjeve istovjetne onima utvrđenim u Smjernici Vijeća 76/211/EEC od 20. siječnja 1976. godine o usklađivanju zakona država članica koji se odnose na punjenje prema masi ili prema obujmu određenih pretpakiranih proizvoda ⁽¹⁾. Smjernicu 76/211/EEC treba prema tomu izmijeniti i dopuniti kako bi se u njezino područje primjene uključili i proizvodi koji su trenutačno obuhvaćeni Smjernicom 75/106/EEC.

(14) U skladu s točkom 34. Međuinstitucijskoga sporazuma o boljem pisanju zakona ⁽²⁾ potiču se države članice da sastavljaju za sebe i u interesu Zajednice svoje vlastite tablice koje ilustriraju, koliko je to moguće, korelaciju između ove smjernice i mjera za transponiranje te da ih objavljuju.

(15) Budući da države članice ne mogu na zadovoljavajući način postići ciljeve ove smjernice, oni se stoga mogu bolje postići ukidanjem raspona u Zajednici i utvrđivanjem, gdje je to potrebno, ujednačenih nazivnih količina na razini Zajednice, koje Zajednica može donijeti u skladu s načelom supsidijarnosti iz članka 5. Ugovora. U skladu s načelom razmjernosti iz toga članka ova smjernica ne izlazi iz okvira onoga što je potrebno kako bi se postigli ti ciljevi.

⁽¹⁾ OJ L 46, 21.2.1976., str. 1 Smjernica kako je posljednji put izmijenjena i dopunjena Smjernicom Povjerenstva 78/891/EEC (OJ L 311, 4.11.1978., str. 21)

⁽²⁾ OJ C 321, 31.12.2003., str. 1

PRIHVATILI SU OVU SMJERNICU:

POGLAVLJE I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Predmet i područje primjene

1. Ova smjernica utvrđuje pravila o nazivnim količinama za proizvode koji se stavljaju u pretpakovine. Ona se primjenjuje za pretpakirane proizvode i pretpakovine kako su definirane u članku 2. Smjernice 76/211/EEC.

2. Ova se smjernica ne primjenjuje na proizvode navedene u dodatku koji se prodaju u bescarinskim trgovinama za potrošnju izvan Europske unije.

Članak 2.

Slobodno kretanje roba

1. Osim ako nije drukčije predviđeno člancima 3. i 4., države članice ne mogu na temelju nazivnih količina paketa, odbijati, zabranjivati ili ograničavati stavljanje na tržište pretpakiranih proizvoda.

2. Države članice koje trenutačno propisuju obvezatne nazivne količine za mlijeko, maslac, suhe tjestenine i kavu mogu to i nadalje činiti sve do 11. listopada 2012. godine, poštujući načela utvrđena u Ugovoru, a posebno slobodu kretanja roba.

Države članice koje trenutačno propisuju obvezatne nazivne količine za bijeli šećer mogu to i nadalje činiti sve do 11. listopada 2013. godine.

POGLAVLJE II.

POSEBNE ODREDBE

Članak 3.

Stavljanje na tržište i slobodno kretanje određenih proizvoda

Države članice moraju osigurati da se proizvodi navedeni u točki 2. dodatka i stavljeni u pretpakovine u rasponima navedenim u točki 1. dodatka, stavljaju na tržište samo kad su pretpakirani u nazivnim količinama navedenim u točki 1. dodatka.

Članak 4.

Aerosolni dispenzeri

1. Na aerosolnim se dispenzerima mora navesti ukupni nazivni obujam spremnika. Ta oznaka mora biti takva da se ne brka s nazivnim obujmom.

2. Odstupanjem od članka 8.(1)(e) Smjernice Vijeća 75/324/EEC od 20. svibnja 1975. godine o usklađivanju zakona država članica koji se odnose na aerosolne dispenzere ⁽¹⁾, proizvodi koji se prodaju u aerosolnim dispenzerima ne trebaju se stavljati na tržište s nazivnom masom njihova sadržaja.

Članak 5.

Višedijelne pretpakovine i pretpakovine sastavljene od pojedinačnih pakovina koje se ne namjeravaju prodavati pojedinačno

1. Za potrebe članka 3., kad se dvije ili više pretpakovina sastave u višedijelnu pakovinu, na svaku pojedinačnu pretpakovinu moraju se primjenjivati nazivne količine iz točke 1. dodatka.

2. Kad je pretpakovina sastavljena od dvaju ili više pojedinačnih paketa koje se ne namjeravaju prodavati pojedinačno, na pretpakovinu se moraju primjenjivati nazivne količine iz točke 1. dodatka.

POGLAVLJE III.

UKIDANJA, IZMJENE I DOPUNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 6.

Ukidanja

Smjernice 75/106/EEC i 80/232/EEC ukidaju se.

Članak 7.

Izmjene i dopune Smjernice 76/211/EEC

U članku 1. Smjernice 76/211/EEC brišu se riječi „s iznimkom onih iz Smjernice Vijeća 75/106/EEC od 19. prosinca 1974. godine o usklađivanju zakona država članica koji se odnose na punjenje prema obujmu određenih gotovih pretpakiranih kapljevinā.“

Članak 8.

Prenošenje u nacionalno zakonodavstvo

1. Države članice moraju do 11. listopada 2008. donijeti i objaviti zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom smjernicom. One o tome moraju odmah obavijestiti Povjerenstvo.

One moraju primjenjivati te mjere od 11. travnja 2009. godine.

Kad države članice donose te mjere, one moraju sadržavati uputnice na ovu smjernicu ili moraju biti praćene takvim uputnicama prilikom njihove službene objave. Metode pravljenja takvih uputnica moraju odrediti države članice.

2. Države članice moraju obavijestiti Povjerenstvo o tekstu glavnih odredaba nacionalnoga zakonodavstva koje su prihvatile u području obuhvaćenu ovom smjernicom.

Članak 9.

Naslovnici

1. Povjerenstvo mora podnijeti izvještaj o primjeni i djelovanju ove smjernice Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru do 11. listopada 2015. godine te nakon toga svakih 10 godina. Ti izvještaji moraju po potrebi biti praćeni prijedlozima za preradbu ove smjernice.

2. Do 11. travnja 2009. godine države članice iz članka 2.(2) moraju obavijestiti Povjerenstvo o sektorima na koje se primjenjuje odstupanje iz toga stavka, razdoblju toga odstupanja, području obvezatnih primijenjenih nazivnih količina te odgovarajućem rasponu.

3. Povjerenstvo mora nadzirati primjenu članka 2.(2) na temelju svojih vlastitih nalaza i na temelju izvještaja iz dotičnih država članica. Posebno Povjerenstvo mora pratiti razvoje na tržištu nakon transpozicije ove smjernice te na temelju rezultata tih opažanja mora razmotriti uvođenje sljedećih mjera prema ovoj smjernici zadržavanjem obvezatnih nazivnih količina za robe iz članka 2.(2).

Članak 10.

Stupanje na snagu

Ova smjernica stupa na snagu 20. dana od njezina objavljivanja u *Službenom listu Europske unije*.

Članci 2., 6. i 7. primjenjuju se od 11. travnja 2009. godine

Članak 11.

Naslovnici

Ova se smjernica upućuje državama članicama.

Dano u Strasbourgu, 5. rujna 2007. godine

Za Europski parlament
Predsjednik
H.-G. POTTERING

Za Vijeće
Predsjednik
M. LOBO ANTUNES

(¹) OJ L 42, 15.2.1975., str. 1

DODATAK II.

PODRUČJE NAZIVNIH KOLIČINA SADRŽAJA PRETPAKOVINA

1. Proizvodi koji se prodaju prema obujmu (količina u ml)

Nepjenušava vina	U intervalu od 100 ml do 1500 ml samo sljedećih 8 nazivnih količina: ml: 100 – 187 – 250 – 375 – 500 – 750 – 1000 – 1500
Žuta vina	U intervalu od 100 ml do 1500 ml samo sljedeća nazivna količina: ml: 620
Pjenušava vina	U intervalu od 125 ml do 1500 ml samo sljedećih 5 nazivnih količina: ml: 125 – 200 – 375 – 750 – 1500
Likeri	U intervalu od 100 ml do 1500 ml samo sljedećih 7 nazivnih količina: ml: 100 – 200 – 375 – 500 – 750 – 1000 – 1500
Aromatizirana vina	U intervalu od 100 ml do 1500 ml samo sljedećih 7 nazivnih količina: ml: 100 – 200 – 375 – 500 – 750 – 1000 – 1500
Alkoholna pića	U intervalu od 100 ml do 1500 ml samo sljedećih 9 nazivnih količina: ml: 100 – 200 – 350 – 500 – 700 – 1000 – 1500 – 1750 – 2000

2. Definicije proizvoda

Nepjenušava vina	Vino definirano u članku 1.(2)(b) Uredbe Vijeća (EC) br. 1493/1999 od 17. svibnja 1999. godine o općoj organizaciji tržišta vina (1) (CN kod ex 2204).
Žuta vina	Vino definirano u članku 1.(2)(b) Uredbe Vijeća (EC) br. 1493/1999 (CN kod ex 2204) s oznakom podrijetla. „Cotes du Jura“, „Airbois“, „LEtolie“ i „Chateau-Chalon“ u bocama kako su definirane u dodatku I., točki 3. Uredbe Povjerenstva (EC) br. 753/2002 od 29. travnja 2002. godine kojima se utvrđuju određena pravila za primjenu Uredbe Vijeća (EC) br. 1493/1999 koja se odnose na opis, označivanje, prikazivanje i zaštitu određenih proizvoda iz vinskog sektora.
Pjenušava vina	Vino definirano u članku 1.(2)(b) i u dodatku I., točkama 15., 16., 17. i 18. Uredbe Vijeća (EC) br. 1493/1999 (CN kod 2204 10).
Likeri	Vino definirano u članku 1.(2)(b) i u dodatku I. i točki 14. Uredbe Vijeća (EC) br. 1493/1999 (CN kod 2204 21 – 20024 29).
Aromatizirana vina	Aromatizirano vino definirano u članku 2.(1)(b) Uredbe Vijeća (EC) br. 1601/91 od 10. lipnja 1991. godine kojima se utvrđuju određena pravila za primjenu Uredbe Vijeća (EC) br. 1493/1999 koja se odnose na opis, označivanje i prikazivanje aromatiziranih pića koja se temelje na vinu i aromatiziranih koktela iz vina (CN kod 2205).
Alkoholna pića	Alkoholna pića kako su definirana u članku 1.(2) Uredbe Vijeća (EEC) br. 1576/89 od 29. svibnja 1989. godine kojima se utvrđuju opća pravila za definiranje, opis i čuvanje alkoholnih pića (4) (CN kod 2208).

⁽¹⁾ OJ L 179, 14.7.1999., str. 1 Uredba kako je posljednji put izmijenjena i dopunjena Uredbom (EC) br. 1791/2006 (OJ L 363, 20.12.2007., str. 1)

⁽²⁾ OJ L 118, 4.5.2002., str. 1 Uredba kako je posljednji put izmijenjena i dopunjena Uredbom (EC) br. 382/2007 (OJ L 95, 20.12.2007., str. 1)

⁽³⁾ OJ L 149, 14.6.1991., str. 1 Uredba kako je posljednji put izmijenjena i dopunjena 2005. godine Zakonom o pristupanju

⁽⁴⁾ OJ L 160, 12.6.1989., str. 1 Uredba kako je posljednji put izmijenjena i dopunjena 2005. godine Zakonom o pristupanju